

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/11/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412200730
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2013:5412200730.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobkyne: P. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X., H. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Jozefom Polákom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1718, proti žalovaným: 1/ Mesto Dolný Kubín, so sídlom Dolný Kubín, Hviezdoslavovo námestie 1651/2, IČO: 00314463, zastúpené ALTER IURIS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Tolstého 9, IČO: 36708771, 2/ Technické služby, s.r.o., so sídlom v Dolnom Kubíne, Nábrežie Oravy 627/1, IČO: 31609911, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného 2/ Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00151700, v konaní o náhradu škody na zdraví 6.113,16 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu voči žalovanému 2/ zamietá.

II. O trovách konania v pomere medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

III. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného 2/ sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajší súd 16.02.2012 sa žalobkyňa prostredníctvom zástupcu pôvodne len voči terajšiemu žalovanému 1/ ako žalovanému domáhala zaplata sumy 6.113,16 eura spolu s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania odo dňa doručenia žaloby až do jej zaplata, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnila ju tým, že dňa 12.03.2010 došlo na chodníku, na zastávke autobusovej dopravy na ul. Jánoškova v Dolnom Kubíne smerom na Ružomberok k škodovej udalosti tak, že žalobkyňa o 22.30 h pri vystupovaní z autobusu MHD Dolný Kubín smerom na Ružomberok sa pošmykla a spadla na neupravenom chodníku v dôsledku neudržiavania tejto miestnej komunikácie, ktorá je v správe žalovaného, v zodpovedajúcom stave. Pri škodovej udalosti došlo k zraneniu žalobkyne, a to k úplnej zlomenine dolného konca vretennej kosti vpravo, s posunom úlomkov, s odlomením bodcovitého výbežku laktvej kosti (ďalej len „úraz“). Dňa 13.03.2010 bola ošetrená na ortopedickej pohotovosti v NsP Dolný Kubín, so stanovením dátumu ukončenia liečby na 13.03.2011. Žalobkyňa bola práceneschopná od 13.03.2010 do 11.03.2011. Liečba mala komplikovaný priebeh, a to hlavne poúrazovým neuroalgodystrofickým Sudeckovým syndrómom pravej hornej končatiny a dupuytrenovou kontraktúrou pravej ruky po Sudeckovom syndróme. V súvislosti s úrazom bol 15.04.2011 vypracovaný lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia, v zmysle ktorého bolo bolestné ohodnotené na celkový počet 90 bodov, čo v kontexte s výškou hodnoty bodu na rok 2011 - 15,38 eura predstavuje bolestné vo výške 1.384,20 eura. V spojení s vyhotovením lekárskeho posudku za

účelom určenia bodového ohodnotenia úrazu ruky vznikli žalobkyni trovy súvisiace s uplatňovaním nároku na náhradu škody na zdraví vo výške 7,- eur. Dňa 08.02.2012 bol vypracovaný lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia, v zmysle ktorého bolo sťaženie spoločenského uplatnenia v súvislosti s úrazom ohodnotenú na celový počet 150 bodov, čo v kontexte s výškou hodnoty bodu na rok 2011 (15,38 eura) predstavuje sumu 2.307,- eur. V spojení s jeho vyhotovením za účelom určenia bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia vznikli žalobkyni trovy vo výške 7,- eur. Dňa 08.08.2011 bola žalobkyňa uznaná za invalidnú podľa ust. § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSP“), lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, so stanovením dátumu vzniku invalidity na 12.03.2011 a miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách na 55 %. Na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 5460162708 z 23.08.2011 bol žalobkyni podľa ust. § 70 ods. 1 a § 82 ZoSP od 12.03.2011 priznaný invalidný dôchodok v sume 164,60 eura mesačne. Žalobkyňa v čase škodovej udalosti bola zamestnaná v zariadení - Hostinec Záskanie u SZČO H. X., - Hostinec ZÁSKALIE, Timravina, Dolný Kubín, IČO: 32274629, ako výčapníčka. Ako zamestnanec mala nárok na plnú mzdu vo výške 266,60 eura netto predstavujúcu priemerný zárobok na pracovnoprávne účely určený podľa ust. § 134 Zákonníka práce. Žalobkyňa bola odo dňa 13.03.2010 do 12.03.2011 (správne 11.03.2011) práceneschopná. Počas práceneschopnosti jej boli zo strany sociálnej poisťovne vyplácané dávky nemocenského poistenia: v mesiaci 3/2010 suma 48,10 eura, v mesiacoch 4/2010, 6/2010, 9/2010 a 11/2010 v sume 160,30 eura, v mesiacoch 5/2010, 7/2010, 8/2010, 10/2010, 12/2010 a 1/2011 v sume 165,70 eura, v mesiaci 2/2011 v sume 149,70 eura a v mesiaci 3/2011 v sume 58,80 eura - spolu v období od 3/2010 do 3/2011 jej bolo vyplatené nemocenské vo výške 1.892,- eur. V prípade, že by sa v dôsledku škodovej udalosti a úrazu nestala práceneschopnou, vznikol by jej mesačne nárok na plnú mzdu vo výške 266,60 eura netto, t. z. za celé obdobie od roku 3/2010 do 03/2011 by jej vznikol nárok na zárobok v sume 3.372,99 eura. Z uvedeného dôvodu si nárokuje aj náhradu za stratu na zárobku počas trvania PN vo výške 1.269,74 eura. Dňa 31.01.2011 žalobkyňa v súvislosti s liečbou úrazu nastúpila na kúpeľnú liečbu, ktorá bola ukončená 28.02.2011 a v súvislosti s ktorou jej vznikli účelne vynaložené náklady spojené s liečením v podobe úhrady poplatku z ubytovania a doplatku na služby a ubytovanie v kúpeľoch Lúčky v sume 74,48 eura. Za účelne vynaložené náklady spojené s liečením žalobkyňa považuje aj doplatky za medikamentóznú liečbu na základe receptov a poukazov počas trvania PN, t. j. v období od 13.03.2010 do 11.03.2011 vo výške 70,74 eura. Žalobkyňa pri liečbe úrazu v období od 03.05.2010 do 29.07.2011 absolvovala celkom 117 rehabilitačných procedúr, na ktoré pri doprave na miesto výkonu, vzhľadom na vzdialenosť medzi bydliskom žalobkyne a miestom, v ktorom boli rehabilitačné procedúry vykonávané, využívala služby miestnej autobusovej dopravy. Pri cestovaní využívala autobusové spojenie zo stanice Banisko do stanice Nemocnica. Výška jednosmerného cestovného bola v období od 03.05.2010 do 29.07.2011 v sume 0,30 eura. V súvislosti s rehabilitáciou jej teda vznikli účelne vynaložené náklady spojené s liečením, ktoré spočívajú vo vynaložených výdavkoch na cestovné v spojení s rehabilitáciou v celkovej výške 70,20 eura (117 x 0,60 - cestovné tam a späť 2 x 0,30 eura). Miesto, na ktorom došlo k škodovej udalosti, je miestnou komunikáciou vo vlastníctve žalovaného, pričom v zimnom období, v čase vzniku úrazu, sa na zastávke MHD a chodníku na ul. Jánoškovej nachádzala neodhrnutá a zľadovatená vrstva snehu, pričom zo strany žalovaného, na mieste, na ktorom došlo k škodovej udalosti, nebola v tom čase zabezpečená povinná zimná údržba miestnej komunikácie, t. j. predmetné miesto bolo zľadovatené s vrstvou snehu. Uvedené je zrejme z fotodokumentácie a uvedenú skutočnosť preukazujú aj čestné prehlásenia p. F. O. a G. Y.. Žalobkyňa 14.04.2010 podala sťažnosť na Mestský úrad v Dolnom Kubíne, v ktorej odbor dopravy, miestneho hospodárstva a cestovného ruchu informovala o skutočnosti, že utrpela úraz v dôsledku neudržavania miestnych komunikácií zo strany žalovaného, a že po skončení jej PN bude žiadať o náhradu škody na zdraví súdnou cestou, resp. mimosúdnym vyrovnaním. Táto sťažnosť bola na mestskom úrade zaevidovaná pod č. 23711 k spisu č. 6092/2010. Žalovaný v oznámení o výsledku prešetrenia sťažnosti z 07.07.2010 v spojení s odpoveďou k doplneniu sťažnosti z 03.08.2010 považoval sťažnosť žalobkyne za neopodstatnenú a teda za neopodstatnený aj nárok žalobkyne na náhradu škody na zdraví z dôvodu, že sa podľa tvrdení žalovaného nepreukázalo, že by žalobkyňa pri vystupovaní z autobusu na zastávke ul. Jánoškova spadla z dôvodu nedostatočnej údržby chodníka zmluvnou organizáciou Technické služby, s. r. o. a teda z neho vyplývalo, že žalovaný sa necíti byť zodpovedný za spôsobenú škodu na zdraví. Pokiaľ ide o zodpovednosť žalovaného za spôsobenú škodu, táto je daná jednak ustanoveniami zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách vo vtedy platnom znení (ďalej len „cestný zákon“) a jednak ustanovením § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Poukázala na znenie § 420 ods. 1, § 444, § 445, § 446 OZ, § 3d ods. 3, § 3d ods. 5 písm. d/, § 4b ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 9a ods. 2, 3 cestného

zákona a § 12 ods. 2 písm. a/ a c/, § 12 ods. 5 vyhlášky č. 35/1984 Zb. Podľa čl. II. písm. f/ organizačného poriadku Mestského úradu Dolný Kubín z 29.07.2011 uverejneného na internetovej stránke mesta Dolný Kubín F.:/..D..Y..R., mesto pri výkone samosprávy najmä zabezpečuje výstavbu a údržbu a vykonáva správu miestnych komunikácií, verejných priestranstiev, mestského cintorína, kultúrnych, športových a ďalších mestských zariadení, kultúrnych pamiatok, pamiatkových území a pamätihodností mesta. Z uvedených ustanovení je zrejmé, že správcovia miestnych komunikácií zodpovedajú za škody, ktorých príčinou boli tzv. závady v zjazdnosti, ktorými o.i. sú aj poľadovica a neodhrnutý zľadovatnený sneh, ktoré vznikli námrazou či zamŕzaním stekajúcej vody na vozovku (chodník) alebo zamŕzaním vôd stojacich na vozovke (chodníka). Ide o objektívnu zodpovednosť a jediným liberačným dôvodom je preukázanie, že nebolo v medziach možnosti tieto závady odstrániť, ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť. V danom prípade škoda vznikla v dôsledku závady v schodnosti chodníka, nakoľko na tomto úseku chodníka bola poľadovica, ktorá nebola správcom odstránená. Táto závada bola priamou príčinou vzniku škodovej udalosti a sú splnené všetky predpoklady vzniku objektívnej zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu. Žalovaný nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z cestného zákona, pretože nezabezpečil schopnosť chodníka, keď nevykonal zodpovedajúcu údržbu. Možnosti žalovaného odstrániť závady v schodnosti chodníka, je potrebné posudzovať a vnímať z objektívneho hľadiska a nie z hľadiska subjektívnych možností konkrétnej správcovskej organizácie. Pri škodnej udalosti okrem škody na zdraví vznikajú aj ďalšie formy najmä materiálnych škôd, ktorých náhradu možno zastrešiť pojmom odškodné. Odškodné teda zahŕňa náhradu viacerých foriem škôd, napríklad náhradu straty na zárobku počas práceneschopnosti, ako aj po jej skončení, resp. ušlého zisku (nahrádza sa budúci zárobok, ktorý by poškodený dosahoval nebyť škodnej udalosti), náhradu sťaženého spoločenského uplatnenia, náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s liečením, jednorazové vyrovnanie, stratu na dôchodku, ako aj náhradu vecnej škody (zničenie bicykla, auta...). Pokiaľ ide o výšku škody, táto je zrejماً z predloženého lekárskeho posudku a ostatných predložených dokumentov, ktoré tvoria prílohu žalobného návrhu. Pri ujme na zdraví, či na živote poškodenému vzniká osobitný komplex práv na jej náhradu a jedným z nich je právo poškodeného na zmiernenie nemajetkovej ujmy, ktorá spočíva vo vytrpených bolestiach a v sťažení spoločenského uplatnenia. S poukazom na ust. § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len „ZoBaSSU“) a opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 18. mája 2011 č. S4820-OL-2011 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2011 (ďalej len „opatrenie“), je táto výška určená za jeden bod sumou 15,38 eura, v zmysle vypracovaného lekárskeho posudku je bolestné vo výške 90 x 15,38 eura = 1.384,20 eura. S poukazom na § 4 ods. 1 a 2 ZoBaSSU a opatrenia je táto výška určená za jeden bod sumou 15,38 eura. O výške škody spočívajúcej v sťažení spoločenského uplatnenia sa žalobkyňa dozvedela až 08.02.2012 na základe vypracovaného lekárskeho posudku. Nakoľko ku dňu podania žaloby nebola stanovená hodnota bodu na rok 2012, žalobkyňa pri určení výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vychádza z hodnoty bodu určenej pre rok 2011 a podľa posudku je náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 150 x 15,38 eura = 2.307,- eur. Poukazujúc na § 5 ods. 5 ZoBaSSU žiadala zvýšiť náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, nakoľko žalobkyňa bola v súvislosti s týmto úrazom uznaná invalidnou, a to o 40 %, t.j. o sumu 922,80 eura (40 % zo sumy 2.307,- eura). Z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov spojených s liečením si uplatňuje sumu 74,48 eura ako prostriedky vynaložené ako doplatok za kúpeľnú liečbu, sumu 70,74 eura ako súhrn doplatkov za medikamentóznú liečbu, sumu 70,20 eura ako sumu prostriedkov vynaložených na cestovanie, ďalej 2 x po 7,- eur z titulu náhrady nákladov za znalecké posudky ohľadne bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Z titulu náhrady ušlého zárobku počas trvania PN v období od 13.03.2010 do 11.03.2011 si voči žalovanému uplatňuje náhradu sumy 1.269,74 eura (rozdiel medzi mzdou, na ktorú by jej v období trvania PN vznikol nárok, poníženým o vyplatenú čistú mzdu za odpracované dni v mesiaci 03/2010 - suma 160,73 eura a 03/2011 - 50,52 eura (3.372,99 eura - 221,25 = 3.151,74 eura) a poskytnutými dávkami nemocenského poistenia počas trvania PN, t. j. sumy 1.892,- eur). Zároveň si žalobkyňa odo dňa podania žaloby uplatnila aj úroky z omeškania zo žalovanej sumy v súlade s § 517 OZ a s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v spojení s výškou základnej sadzby ECB ku dňu podania žaloby vo výške 9 % ročne.

Žalobkyňa prostredníctvom zástupcu v ďalšom konaní poukazujúc na Zaradovací protokol z 23.02.2009 uviedla, že z neho je zrejmé, že v rámci vykonaných prác boli vybudované a do majetku žalovaného 1/ zaradené aj veci - chodník pre peších so zábradlím, resp. plocha pod prístreškom zastávky MHD, čo bolo financované výlučne z rozpočtu žalovaného v celkovej sume 48.443,75 eura s DPH. Na

posudzovaný prípad ust. § 9 ods. 2 druhá veta cestného zákona nie je možné aplikovať, pretože 1/ miesto, kde došlo ku škodovej udalosti, sa nenachádza v súvisle zastavenom území obce a 2/ aj keď pozemok, v rámci ktorého bol realizovaný projekt "Priechod pre chodcov I/59 Banisko" sa javí, že je vo vlastníctve štátu, chodníky a zastávky patria žalovanému 1/ ako správcovi komunikácie a tento je povinný na týchto vykonávať údržbu. Poukázal na odpoveď obdržanú zo strany Slovenskej správy ciest (ďalej len „SSC“) doručenú 11.06.2012, podľa ktorej v intraviláne - v prejazdnom úseku ciest v mestách a obciach s výnimkou mostov, nie sú súčasťou údržby z jej strany príslušné chodníky, zábradlia, reťaze a iné zariadenia na zaistenie bezpečnosti priechodov pre chodcov a stromoradia, aj keď sú na telese. Údržbu zabezpečuje v zmysle cestného zákona podľa ust. § 9 ods. 2 cestného zákona správca miestnych komunikácií. Podľa § 9 ods. 2 veta prvá cestného zákona, závady v schodnosti priechodov pre chodcov na miestnych komunikáciách a prejazdnych úsekoch ciest cez obce, ako aj závady v schodnosti miestnych komunikácií určených výhradne pre chodcov, sú povinní odstraňovať správcovia miestnych komunikácií. Správcom miestnych komunikácií je s poukazom na § 4b ods. 1, 2 v spojení s § 3d ods. 5 písm. d/ cestného zákona žalovaný 1/. Ak aj žalovaný 2/ vykonával údržbu, s poukazom na § 3d ods. 5 písm. d/ cestného zákona, to ešte nezabavuje žalovaného 1/ zodpovednosti ako správcu komunikácie. Žalovaný 1/ nepreukázal, že došlo k odovzdaniu majetku do správy žalovaného 2/ spôsobom predpokladaným Zásadami hospodárenia s majetkom žalovaného 1/, pretože na takýto akt nebol daný súhlas mestského zastupiteľstva s poukazom na § 4 ods. 3 písm. b/ a d/. Ak by sa mal považovať protokol o odovzdaní a prevzatí prác z 30.11.2008 za akúsi zmluvu o prevode správy, keďže iný doklad na prevod správy žalovaný 1/ nepredložil, tak v nej absentuje dostatočné označenie účastníkov s uvedením ich IČO, nie je tam súhlas mestského zastupiteľstva a v mene objednávateľa nebol oprávnený konať p. X., keďže nešlo o osobu primátora žalovaného 1/. Protokol nespĺňa ani nariadením požadované náležitosti zmluvy o prevode správy.

Terajší žalovaný 1/ prostredníctvom svojho zástupcu v písomnom vyjadrení z 05.03.2013 žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť s odôvodnením, že žalobkyňa nepreukázala ako (akým spôsobom) a kedy došlo ku vzniku škodovej udalosti, kde došlo k úrazu, príčinnú súvislosť medzi škodou a porušením povinnosti žalovaného, ktorý má byť podľa tvrdení žalobcu zodpovedný za vzniknutú škodu. Ani čestné vyhlásenie G. Y. z 26.08.2011, ktorá nevidela/nesledovala priebeh škodovej udalosti vzhľadom na to, že vystupovala prednými dverami a nebola priamym svedkom, nepotvrďuje a nepreukazuje skutočnosť, ako (akým spôsobom) a kde došlo k úrazu žalobkyne. V čestnom vyhlásení z 03.08.2011 p. F. O. vôbec nespomína nič o tom, ako a kde došlo k úrazu žalobkyne, resp. že bola priamo svedkom úrazu žalobkyne. Toto čestné prehlásenie pani F. O. taktiež nepotvrďuje a nepreukazuje skutočnosť, ako a kde došlo k úrazu žalobkyne a táto v ňom len konštatuje nedostatočnú údržbu miestnej komunikácie v časti pod Baniskom na ul. Jánoškova a Chočská počas celej zimy r. 2009 a 2010. Poznamenal, že žalobkyňa bola ošetrená príslušným lekárom až nasledujúci deň (13.03.2010), pričom údajne malo dôjsť k úrazu dňa 12.03.2010 o 22.30 h. Nie je preukázané, že k úrazu došlo 12.03.2010 o 22.30 h a tým spôsobom ako žalobkyňa tvrdí v žalobe.

V ďalšom konaní zástupca žalovaného 1/ k otázke vecnej legitímácie uviedol, že pre prípad, ak by aj skutočne malo dôjsť k tvrdenej škodě v mieste uvádzanom žalobkyňou, namieta pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného 1/, poukazujúc v tejto súvislosti na § 9 ods. 2 cestného zákona. Ku škodě malo totiž dôjsť na pozemku, ktorý podľa výpisu z LV č. XXXX k. ú. D. X. je vo vlastníctve Slovenskej republiky v správe Slovenskej správy ciest Bratislava. V tejto súvislosti poukázal Ohlásenie stavebných úprav zo dňa 20.11.2007 a Zaradovací protokol zo dňa 23.02.2009 týkajúcich sa vykonania stavebných úprav "I/59 Dolný Kubín - Banisko, úprava zastávok SAD a priechod pre chodcov". Na konci Ohlásenia stavebných úprav je jednoznačne uvedené, že predmetné stavebné úpravy budú realizované výlučne v rámci cestného pozemku v správe SSC IVSC Žilina (Slovenská správa ciest, Investičná výstavba a správa ciest, Žilina). Tiež poukázal na výpis z LV č. XXXX pre k. ú. D. X., snímku z katastrálnej mapy a ortofotomapy, z ktorých dokladov vyplýva vlastníctvo cesty a pozemku, na ktorom je predmetná autobusová zastávka vybudovaná. Do majetku žalovaného 1/ sa v zmysle Zaradovacieho protokolu zaradili len ukončené práce (kapitálový náklad obce roku 2007 a 2008) pod názvom majetku "Priechod pre chodcov I/59 Banisko". Keby bolo aj preukázané, že k údajnej škodnej udalosti došlo na chodníku, v zmysle § 9 ods. 2 druhá veta cestného zákona závady v schodnosti chodníkov príslušných k nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza v súvisle zastavanom území a hraničí s cestou alebo miestnou komunikáciou, sú povinní bez prietahov odstraňovať vlastníci, správcovia alebo užívatelia nehnuteľností, pokiaľ tieto závady vznikli znečistením, poľadovicou alebo snehom. To znamená, že

povinnou osobou (pokiaľ závady vznikli znečistením, poľadovicou alebo snehom) sú vlastníci, správcovia alebo užívatelia nehnuteľností. Pri právnom posúdení je teda rozhodujúci § 9 ods. 2 druhá veta cestného zákona upravujúci špeciálnu situáciu zodpovednosti za údržbu chodníkov priliehajúcich k nehnuteľnosti, hraničiacich s cestou alebo miestnou komunikáciou, pričom toto ustanovenie treba dať do súvisu s § 9a ods. 4 daného zákona, čo je špeciálne ustanovenie upravujúce zodpovednosť za vzniknutú škodu. Z predloženého protokolu a inventárnej karty vyplýva, že zhotoviteľ JK - Rezostav s. r. o. odovzdal vykonané práce na akcii - I/59 Dolný Kubín - Banisko, úprava zastávok SAD a priechod pre chodcov, objednávateľ - žalovaný 1/ ich dňom 30.11.2008 prevzal a zároveň odovzdal žalovanému 2/ ako správcovi. Teda bolo preukázané, že akciu - I/59 Dolný Kubín - Banisko, úprava zastávok SAD a priechod pre chodcov dňom 30.11.2008 protokolárne odovzdal žalovaný 1/ žalovanému 2/, ktorého je žalovaný 1/ jediným spoločníkom, ako správcovi. Žalovaný 2/ mal v rozhodnom období v rámci predmetu podnikania uvedenú aj údržbu miestnych komunikácií a verejných priestranstiev. Z predloženého operačného plánu zimnej údržby ciest - MK na obdobie 2009 - 2010 vyplýva, že terajší žalovaný 2/ v rozhodnom období zabezpečoval a aj naďalej zabezpečuje zimnú správu a údržbu miestnych komunikácií, autobusových zastávok a podobne. Z poisťnej zmluvy vyplýva, že žalovaný 2/ má platne uzatvorenú poisťnú zmluvu na poistenie zodpovednosti za škodu právnických osôb. Zo záznamu o prevádzke motorového vozidla nákladnej dopravy č. 324094 z 12.03.2010 (ďalej len "záznam") a Správy dispečera žalovaného 2/ z 12.03.2010 vyplýva, že žalovaný 2/ vykonal 12.03.2010 zimnú údržbu aj v lokalite Banisko, kde sa predmetná autobusová zastávka nachádza a tiež z nej vyplýva stav počasia v daný deň ráno o 6.00 h, 12.00 h, 18.00 h spolu s uvedenými osobami, ktoré vykonávali v tento deň zimnú údržbu, vrátane čistenia chodníkov a správa o kontrole Mestskou políciou, ktorá skonštatovala bezzávadnosť. Poukázal na § 3d ods. 5 písm. d/ cestného zákona a § 4 ods. 3 písm. l/ zákona č. 369/1990 Zb. zakotvujúcich pre obec možnosť založenia alebo zriadenia právnickej osoby na správu komunikácií. Ak si obec založí na účel správy komunikácií právnickú osobu (Technické služby), odovzdá jej do správy komunikácie, tak ich správu vykonáva na tento účel založená právnická osoba. Na základe uvedeného žalovaný 2/ spravoval v rozhodnom období miesto, kde malo dôjsť podľa tvrdení žalobkyne k vzniku škody a žalovaný 2/ bol povinný na tomto mieste aj zabezpečovať zimnú údržbu.

Žalovaný 1/ prostredníctvom povereného pracovníka uviedol, že hoci z predloženej zmluvy o dielo nie je presne zistiteľné, u ktorých konkrétnych plôch na jej základe zabezpečoval terajší žalovaný 2/ zimnú údržbu, nebolo medzi žalovanými sporné, že zimná údržba na základe zmluvy zahŕňala aj priestor zastávky na Banisku. Žalovaný 2/ udržiava všetky verejné prístupné priestory bez ohľadu na to kto je ich vlastníkom alebo správcom.

Terajší žalovaný 2/ ešte pred tým, ako sa stal účastníkom tohto konania podaním zo 14.08.2012 oznámil, že zimnú a letnú údržbu (v roku 2010) oboch autobusových zastávok pod sídliskom Banisko riadne zabezpečoval on ako dcérska spoločnosť žalovaného 1/ na základe Zmluvy o dielo z 08.03.2010 a Operačného plánu zimnej údržby ciest - MK na obdobie 2009 - 2010. V rozmedzí januára až marca 2010 údržbu na predmetných zastávkach pod sídliskom Banisko (vrátane chodníkov popri ceste I/59 pri týchto zastávkach a tzv. autobusových záливоch) vykonávali podľa potreby aj viackrát za deň podľa počasia a reálnej potreby. Ich spoločnosť má uzatvorenú poisťnú zmluvu s poisťovňou Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., v rámci ktorej majú dojednané poistenie zodpovednosti za škodu právnických osôb.

Uznesením z 28.09.2012 č. k. 5C/11/2012-255, právoplatným 24.10.2012, tunajší súd s poukazom na § 92 ods. 1 O. s. p. na návrh žalobkyne doručený súdu 11.09.2012 pripustil vstup žalovaného 2/ do tohto konania.

Ďalším uznesením z 18.01.2013 č. k. 5C/11/2012-390 súd v súvislosti so zmenou okruhu účastníkov pripustil žalobkyňou v podaní doručenom súdu 11.09.2012 navrhovanú zmenu žaloby, podľa ktorej táto žiadala zaviazat' na zaplatenie žalovanej sumy oboch žalovaných spoločne a nerozdielne.

Na podnet (návrh) žalovaného 2/ (podanie z 18.10.2012 - č. I. 257 doplnené podaním z 30.10.2012 - č. I. 260) vstúpil do tohto konania vedľajší účastník na strane žalovaného 2/. Tento uviedol, že žalovaný 1/ nepreukázal, že by za účelom výkonu správy v zmysle § 3 ods. 5 písm. d/ cestného zákona založil alebo zriadil právnickú osobu a že by žalovanému 2/ zveril miestne komunikácie do správy. Takéto niečo

nie je možné vyvodiť ani z ustanovení zakladateľskej listiny žalovaného 2/ a ani z predmetu činnosti žalovaného 2/. Pojem údržba mestských komunikácií a chodníkov je pojmom obsahovo odlišným od pojmu „výkon správy“ v zmysle § 3 ods. 5 písm. d/ cestného zákona a nemožno činnosť spočívajúcu v údržbe komunikácií zamieňať so správou miestnych komunikácií. Aj štatút žalovaného 1/ rozlišuje pojmy správa, údržba, vrátane zimnej údržby a čistoty miestnych komunikácií. Zo zásad hospodárenia s majetkom žalovaného 1/, ktoré vydal žalovaný 1/ na základe § 9 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. a § 11 ods. 4 písm. a/ zákona č. 369/1990 Zb., vyplýva, že žalovaný 1/ môže zveriť svoj majetok do správy iným subjektom formou písomnej zmluvy obsahujúcej aj presnú špecifikáciu odovzdávaného majetku, majetkových práv, záväzkov a pohľadávok a že odovzdanie majetku do správy inému subjektu podlieha schváleniu mestským zastupiteľstvom a zapisuje sa do katastra nehnuteľností. Aby bolo možné hovoriť o správe majetku žalovaného 1/ (miestnych komunikácií) žalovaným 2/, musel by žalovaný 1/ preukázať, že medzi žalovanými došlo k prevodu správy tohto majetku v zmysle zákona č. 138/1991 Zb. a uvedených zásad a že žalovaný 2/ bol založený žalovaným 1/ za účelom výkonu správy v zmysle § 3d ods. 5 písm. d/ cestného zákona.

Konateľ žalovaného 2/ vypovedal, že žalovaný 2/ nevykonáva správu miestnych komunikácií a ani nezabezpečuje všetky činnosti súvisiace s miestnymi komunikáciami, napr. povolenie na rozkopávky stále dáva žalovaný 1/. Žalovaný 2/ vykonáva zimnú údržbu v zmysle plánu a v súlade s dohodnutou zmluvou o dielo. Tým, že žalovaný 1/ s nimi uzatvára protokoly o odovzdaní a prevzatí určitých vecí alebo diel, oni potom majetok, ktorý je im takýmto protokolom daný osobitne, evidujú ako majetok mesta, ktorý majú v nájme a potom oni majú ohľadne takýchto vecí uzatvorený nájom za symbolické nájomné, ale nie si je stopercentne istý, či je symbolické. Potom ten majetok duplicitne vedie žalovaný 2/ popri evidencii žalovaného 1/. Duplicitnú evidenciu robia z príkazu žalovaného 1/, zrejme aj preto, lebo len oni dokážu posúdiť, či je takýto majetok možné vyradiť alebo nie, napr. smetné koše, dopravné značky a podobne. Daného dňa bola určite vykonaná aj údržba chodníka autobusovej zastávky v smere na Banisku. Boli udržiavané obe zastávky na Banisku. Vykonávali údržbu oboch zastávok aj zálivov nachádzajúcich sa pri štátnej komunikácii. Určite sa robil posyp strojom, odhŕňanie. Nevedel povedať na 100 % percent, či sa v ten deň robil aj ručný posyp. Zásah v danej lokalite vykonávali 3 stroje. Neevidujú žiadny nedostatok v údržbe, ktorý by im bol v daný deň vytýkaný.

Keďže medzi účastníkmi bolo sporné, ktorý zo žalovaných 1/ a 2/ je vo veci pasívne vecne legitimovaný pre prípad naplnenia predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu podľa § 9a ods. 3 alebo 4 cestného zákona a po vylúčení liberačného dôvodu uvedeného v § 9a ods. 3 cestného zákona, súd v štádiu konania, kedy je ešte potrebné vykonať ďalšie dokazovanie ohľadne skúmania danosti zodpovednosti subjektu, ktorý by za túto škodu zodpovedal, považoval za vhodné a účelné s ohľadom aj na zásadu hospodárnosti konania týmto čiastočným rozsudkom (§ 152 ods. 2 O. s. p.) „vylúčiť“ toho zo žalovaných, ktorý s ohľadom na vykonané dokazovanie nie je pasívne vecne legitimovaný ohľadne zodpovednosti za škodu, ktorá mala vzniknúť žalobkyni spôsobom popísaným v žalobe. Totiž pasívne vecne legitimovanými nemôžu byť oba žalované subjekty súčasne, ale táto legitimácia môže byť vo vzťahu k žalobkyni daná (maximálne) len zo strany jedného zo žalovaných. Obaja žalovaní okrem toho, že spoločne spochybňovali naplnenie predpokladov pre vznik zodpovednosti ktoréhokoľvek z nich, tvrdiac, že žalobkyňa nepreukázala naplnenie predpokladov pre vznik zodpovednosti čo i len jedného z nich (predovšetkým to, že by vôbec malo dôjsť ku škode na zdraví žalobkyne práve tým spôsobom, ako to táto tvrdí), pre prípad, že by skutočne malo ku škode dôjsť spôsobom uvádzaným žalobkyňou považovali za „zodpovedného“ toho druhého, resp. žalovaný 1/ aj iný subjekt s poukazom na § 9a ods. 4 cestného zákona. Žalobkyňa prioritne za zodpovedného považovala žalovaného 1/.

Miesto, na ktorom malo dôjsť k úrazu žalobkyne (chodník v autobusovom zálive pri zastávke AD na ulici Jánoškova v Dolnom Kubíne pod sídliskom Banisko v smere na Ružomberok, je pri ceste I. triedy I/59, ktorá sa nachádza na parc. KN-C č. 1882/7 - ostatné plochy o výmere 12716 m², zapísanej na LV č. XXXX pre obec a k. ú. D. X. (č. I. 56, 135), ktorej vlastníkom je Slovenská republika vcelosti a správcom SSC. Ide o pozemok nachádzajúci sa v zastavanom území obce, ktorý predstavuje hranicu súvisle zastavaného územia obce od „extravilánu“ práve z tej strany, na ktorej sa nachádza daný autobusový záliv s chodníkom a zastávkou (orotofotomapy č. I. 106 - 109 spisu). Susediace parcely (napr. parc. KN-C č. 1419/3 - LV č. XXXX k. ú. D. X. (č. I. 137) a aj parc. KN-C č. 1418, na ktorú nie je založený LV (č. I. 138) sú už mimo zastavaného územia obce. Ešte pred úrazom žalobkyne došlo na danom mieste k vykonaniu

stavebných úprav zo strany žalovaného 1/ ako investora, ako o tom svedčí ohlásenie stavebných úprav z 20.11.2007 (č. I. 84). Protokolom o odovzdaní a prevzatí dokončených prác na akcii - I/59 Dolný Kubín - Banisko - úprava zastávok SAD a prechod pre chodcov z 30.11.2008 došlo k odovzdaniu vykonaných prác na danej akcii zo strany zhotoviteľa JK - Rezostav s.r.o. žalovanému 1/ ako objednávateľovi, ktorý ich prebral a zároveň dielo odovzdal žalovanému 2/ ako správcovi. Na základe „Zaradovacieho protokolu z 23.02.2009 bola zrealizovaná investičná akcia I/59 DK - Banisko, úprava zastávok SAD a prechod pre chodcov zaradená do mestského majetku (č. I. 86) a o jeho zaradení svedčí Inventárna karta hmotného a nehmotného investičného majetku žalovaného 1/ (č. I. 207 a rovnako č. I. 296).

Nebolo medzi žalovanými sporné, že „údržbu“ ako letnú, tak aj zimnú v oblasti danej autobusovej zastávky dlhodobu zabezpečuje pre žalovaného 1/ žalovaný 2/ na podklade uzatváraných zmlúv o dielo, ktorá pre rok 2010 bola uzavretá 08.03.2010 (č. I. 96 a nasl. spisu) a žalovaným 2/ vypracovaného Operačného plánu zimnej údržby ciest - MK na obdobie 2009 - 2010 z októbra 2009 (č. I. 157 - 164, rovnako č. I. 208 - 223). Žalovaný 2/ má dojednané poistenie zodpovednosti za škodu právnických osôb s vedľajším účastníkom na strane žalovaného 2/ (č. I. 179 - 203, vložka č. 70 - č. I. 191 spisu).

V predmete podnikania (činnosti) žalovaného 2/ podľa aktuálneho zápisu v obchodnom registri nie je zapísané vykonávanie správy miestnych komunikácií, ale v takejto súvislosti len čistenie mesta, údržba a rozširovanie verejnej zelene a čistiace a upratovacie služby. V predmete podnikania žalovaného 2/ aktuálneho k 12.03.2010 (výpis z obchodného registra na žalovaného 2/ z č. I. 292 - 295) vyplýva, že tento mal v predmete podnikania o.i. aj zdravotnícké služby, údržbu MK a verejných priestranstiev (od 01.07.1994 do 03.06.2011). Hoci údržbu miestnych komunikácií má žalovaný 2/ zabezpečovať v súčasnosti rovnako ako aj pred 03.06.2011, daná „činnosť“ z predmetu jeho podnikania pre súd z neznámych dôvodov „vypadla“.

Podľa § 3d ods. 5 cestného zákona v znení účinnom v čase vzniku úrazu žalobkyne (zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách) správu pozemných komunikácií vykonávajú,

ak ide o cesty vo vlastníctve štátu okrem ich prejazdnych úsekov cez colné priestory - právnické osoby na tento účel zriadené ministerstvom (písm. b/)

ak ide o prejazdne úseky ciest vo vlastníctve obce, o miestne komunikácie a účelové komunikácie vo vlastníctve obce - obce, prípadne právnické osoby nimi na tento účel založené alebo zriadené (písm. c/).

Podľa § 9 ods. 1 cestného zákona závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú bez priesťahov povinní odstraňovať ich správcovia.

Podľa § 9 ods. 2 cestného zákona závady v schodnosti priechodov pre chodcov na miestnych komunikáciách a prejazdnych úsekoch ciest cez obce, ako aj závady v schodnosti miestnych komunikácií určených výhradne pre chodcov, sú povinní odstraňovať správcovia miestnych komunikácií. Závady v schodnosti chodníkov prifahlých k nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza v zastavanom území a hraničí s cestou alebo miestnou komunikáciou, sú povinní bez priesťahov odstraňovať vlastníci, správcovia alebo užívatelia nehnuteľností, pokiaľ tieto závady vznikli znečistením, poľadovicou alebo snehom.

S citovaným ustanovením § 9 ods. 2 veta prvá cestného zákona „korešponduje“ aj odpoveď SSC z 05.06.2012 (č. I. 93).

Podľa § 9 ods. 3 cestného zákona rozsah povinností uvedených v odseku 2 upravujú s prihliadnutím na miestne pomery obce svojimi všeobecne záväznými nariadeniami.

Prejazdne úseky cesty definuje § 4 ods. 1 vyhlášky FMD č. 35/1984 Zb. V § 12 ods. 5 tejto vyhlášky definuje závady v schodnosti chodníkov a miestnych komunikácií určených výhradne pre chodcov a

priechodov pre chodcov na prejazdnych úsekoch ciest v zastavanom území, ktorými sú závady obdobné závadám v zjazdnosti, pokiaľ tieto závady neumožňujú bezpečnú chôdzu ako pri zvýšenej opatrnosti chodcov.

Podľa § 9a ods. 2 cestného zákona správcovia diaľnic, ciest a miestnych komunikácií však zodpovedajú za škody, ktoré vznikli užívateľom týchto komunikácií a ktorých príčinou boli závady v zjazdnosti, okrem prípadu, že preukážu, že nebolo v medziach možností tieto závady odstrániť, ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť.

Podľa § 9a ods. 3 cestného zákona správcovia miestnych komunikácií zodpovedajú za škody, ktorých príčinou boli závady v schodnosti na priechodoch pre chodcov na miestnych komunikáciách a prejazdnych úsekoch ciest cez mestá a obce, miestnych komunikácií určených výhradne pre chodcov a na chodníkoch, okrem prípadu, že preukážu, že nebolo v medziach možností tieto závady odstrániť, ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť.

Podľa § 9a ods. 4 cestného zákona vlastníci, správcovia alebo užívatelia nehnuteľností, ktoré v zastavanom území hraničia s cestou alebo miestnou komunikáciou, zodpovedajú za škody, ktorých príčinou boli závady v schodnosti na príľahlých chodníkoch, ktoré vznikli znečistením, poľadovicou alebo snehom a neboli bez priedahov odstránené.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení, s ohľadom na miesto, na ktorom malo dôjsť k úrazu žalobkyne, v súvislosti s ktorým si uplatňuje v tomto konaní náhradu škody, podľa § 9 ods. 2 veta prvá v spojení s § 3d ods. 5 písm. d/ cestného zákona prichádza do úvahy zodpovednosť ako ich správcu buď žalovaného 1/ alebo žalovaného 2/ (u žalovaného 2/ v tom prípade, ak tento má byť právnickou osobou založenou alebo zriadenou žalovaným 1/ pre účely správy jeho miestnych komunikácií). Do úvahy neprichádza zodpovednosť „vlastníka“ susediacej nehnuteľnosti (§ 9 ods. 2 veta druhá cestného zákona), keďže ako už bolo uvedené nehnuteľnosti „príľahlé“ k parc. KN-C č. 1882/7, hraničiace s ňou práve z tej jej strany, na ktorej malo dôjsť k vzniku úrazu žalobkyne, sa nenachádzajú v zastavanom území obce.

Súd preto skúmal, či týmto správcom je žalovaný 1/ ako vlastníci miestnych komunikácií (§ 3d ods. 3 cestného zákona) alebo žalovaný 2/ a v tejto súvislosti, či došlo k prevodu správy zo strany žalovaného 1/ na žalovaného 2/.

Podľa § 4 ods. 3 písm. a/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení obec pri výkone samosprávy najmä vykonáva úkony súvisiace s riadnym hospodárením s hnutelným a nehnuteľným majetkom obce a s majetkom vo vlastníctve štátu prenechaným obci do užívania.

Podľa § 11 ods. 4 písm. a/ uvedeného zákona obecné zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené určovať zásady hospodárenia a nakladania s majetkom obce a s majetkom štátu, ktorý užíva, schvaľovať najdôležitejšie úkony týkajúce sa tohto majetku a kontrolovať hospodárenie s ním.

Podľa § 9 ods. 1 zákona SNR č. 138/1991 Zb. o majetku obcí zásady hospodárenia s majetkom obce, ktoré určí obecné zastupiteľstvo, upravujú najmä

- a) práva a povinnosti organizácií, ktoré obec zriadila, pri správe majetku obce,
- b) podmienky odňatia majetku organizáciám, ktoré obec zriadila,
- c) postup prenechávania majetku do užívania,
- d) nakladanie s cennými papiermi,

e) ktoré úkony organizácií podliehajú schváleniu orgánmi obce.

Podľa § 9 ods. 2 písm. a/ a b/ uvedeného zákona, schváleniu obecným zastupiteľstvom podliehajú vždy zmluvné prevody vlastníctva nehnuteľného majetku; to neplatí, ak obec je povinná previesť nehnuteľný majetok podľa osobitného predpisu (písm. a/), zmluvné prevody vlastníctva hnutel'ného majetku nad hodnotu určenú obecným zastupiteľstvom (písm. b/).

Podľa Štatútu mesta Dolný Kubín, schváleného 17.12.2007 uznesením mestského zastupiteľstva ďalej len „MsZ“) č. 88/2007 upravujúceho o.i. zásady hospodárenia s majetkom mesta, ktorý bol účinný v rozhodnom období (č. I. 311 a nasl.), mesto vykonáva správu, údržbu vrátane zimnej údržby a čistoty miestnych komunikácií (§ 51 ods. 1 písm. b/). Schváleniu mestským zastupiteľstvom podlieha zverenie do správy a odňatie zo správy zvereného nehnuteľného majetku, ak je to v záujme jeho lepšieho využitia (§ 37 ods. 1 písm. l/). V ostatných majetkových veciach, nevyhradených na rozhodovanie iným orgánom, koná primátor mesta, ako štatutárny orgán v majetkovoprávných veciach, samostatne (§ 37 ods. 2). Náležitosti zmluvy o zverení majetku mesta do správy a zmluvy o nájme definuje § 40.

Podľa Všeobecne záväzného nariadenia žalovaného 1/ č. 5/2007 - Zásady hospodárenia a nakladania s majetkom mesta Dolný Kubín schváleného 17.12.2007 uznesením MsZ č. 89/2007 na základe § 9 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. a § 11 ods. 4 písm. a/ zákona SNR č. 369/1990 Zb. (č. I. 297 a nasl. a rovnako č. I. 322 a nasl.), účinného od 01.01.2008 do 11.03.2010 mesto môže zmluvne zveriť svoj majetok do správy podnikateľským subjektom a iným subjektom s majetkovou účasťou mesta slúžiaceho na plnenie ich úloh, s čím prechádzajú na tieto subjekty i majetkové práva a súvisiace záväzky (§ 5 ods. 1). Odovzdanie majetku do správy podlieha schváleniu mestským zastupiteľstvom a tiež zápisu do katastra nehnuteľností formou záznamu (§ 5 ods. 2). Majetok mesta sa odovzdáva do správy jednotlivým subjektom formou písomnej zmluvy, ktoré obsahuje aj presnú špecifikáciu odovzdávaného majetku, majetkových práv, záväzkov a pohľadávok (§ 5 ods. 6).

Podľa Všeobecne záväzného nariadenia žalovaného 1/ č. 3/2010 - Zásady hospodárenia a nakladania s majetkom mesta Dolný Kubín schváleného 25.02.2010 uznesením MsZ č. 277/2010 (č. I. 326 a nasl.), účinného od 12.03.2010 mesto hospodári so svojim majetkom samostatne alebo prostredníctvom správcu majetku mesta (ďalej len „správca“), ktorým je jej rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia zriadená podľa osobitného predpisu (§ 5 ods. 1). Odovzdanie majetku do správy podlieha vždy schváleniu nadpolovičnou väčšinou prítomných poslancov mestského zastupiteľstva a pri odovzdaní nehnuteľného majetku podlieha aj zápisu do katastra nehnuteľností (§ 5 ods. 10).

Podľa oboch VZN ako 5/2007, tak aj 3/2010 (toto druhé malo nadobudnúť účinnosť práve v deň vzniku úrazu žalobkyne a preto podľa neho len teoreticky prichádza do úvahy možnosť zverenia majetku žalovaného inému subjektu, ktorým by navyše nemohla byť obchodná spoločnosť, ale len rozpočtová alebo príspevková organizácia), odovzdanie akéhokoľvek majetku žalovaného 1/ do správy podlieha schváleniu MsZ a v prípade nehnuteľného majetku aj zápisu do katastra nehnuteľností. Z oznámenia žalovaného 1/ z 27.12.2012 (č. I. 353) vyplýva, že tento nedisponuje žiadnym rozhodnutím MsZ žalovaného 1/ týkajúceho sa zverenia majetku I/59 Dolný Kubín - Banisko, úprava zastávok SAD a prechod pre chodcov do správy tretej osobe. Ak je žalovanému zákonom zverená kompetencia upraviť svojimi normatívnymi právnymi aktmi o.i. aj to, za akých predpokladov (podmienok) môže dôjsť k prenechaniu majetku žalovaného 1/ do správy iného subjektu a ak si žalovaný 1/ stanovil tieto predpoklady tak ako je uvedené vyššie, nemôže obstať jeho tvrdenie, že malo (nevedno kedy) dôjsť k zvereniu majetku žalovaného 1/ (nevedno akého) do správy žalovaného 2/. Nebolo z jeho strany doložené žiadne rozhodnutie MsZ, ktoré by bolo možné považovať za akt, ktorý by v súlade s VZN upravujúcich zásady hospodárenia a nakladania s majetkom žalovaného 1/ ako právnej normy záväznej na území žalovaného 1/, predstavoval zverenie miestnych komunikácií vo vlastníctve žalovaného 1/ do správy žalovaného 2/. Ak aj také niečo malo byť prípadne vôľou žalovaného 1/, nedošlo k naplneniu tejto vôle spôsobom, ktorý si žalovaný 1/ sám stanovil. Za uvedenej situácie samotný fakt, že žalovaný 2/ na základe zmluvy o dielo aktuálnej pre rok 2010 vykonával letnú a zimnú údržbu o.i. aj miestnych komunikácií, že v danom prípade malo dôjsť k odovzdaniu investičnej akcie - I/59 Dolný Kubín - Banisko - úprava zastávok SAD a prechod pre chodcov z 30.11.2008 protokolom o odovzdaní a prevzatí

dokončených prác „do správy“ žalovaného 2/, nepreukazuje zverenie miestnych komunikácií žalovaného 1/ do správy žalovanému 2/.

Keďže súd nemal preukázané zverenie miestnych komunikácií žalovaným 1/ do správy žalovaného 2/ a súčasne, že žalovaný 2/ má byť právnickou osobou založenou práve (aj) na daný účel (v tomto ohľade súd poukazuje najmä na vymedzenie predmetu činnosti tohto žalovaného zapísanej v obchodnom registri ako v súčasnosti, tak a aj v rozhodnom období, napriek zmene, ku ktorej v predmete podnikania došlo, uvedenej vyššie), žalobu voči žalovanému 2/ pre nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie zamietol. Keďže žalovaný 2/ nie je správcom miestnych komunikácií vo vlastníctve žalovaného 1/ (hoci na nich zabezpečuje a aj v rozhodnom období mal zabezpečovať na podklade zmluvného vzťahu so žalobcom ich letnú a zimnú údržbu, čo však samo o sebe obsahovo nenapĺňa pojem správy miestnych komunikácií a v tomto smere súd poukazuje aj na výpoveď konateľa žalovaného 2/ poukazujúceho, že časť činností súvisiacich s miestnymi komunikáciami zabezpečuje priamo žalovaný 1/), nemôže byť daná ani zodpovednosť žalovaného 2/ podľa § 9a ods. 3 cestného zákona (priamo) voči žalobkyni. Ak v ďalšom konaní bude preukázaná existencia zodpovednosti žalovaného 1/ za škodu na zdraví žalobkyne, ktorá je v príčinnej súvislosti so závadami v schodnosti miesta, na ktorom došlo k úrazu žalobkyne a ak nedôjde k zbaveniu sa zodpovednosti žalovaného 1/ z liberačného dôvodu uvedeného v tomto ustanovení, skutočnosť, že pre žalovaného 1/ mal na zmluvnom podklade zimnú údržbu zabezpečovať žalovaný 2/, môže zakladať len prípadný následný nárok žalovaného 1/ voči žalovanému 2/.

Súd pre posúdenie otázok právne významných pre toto rozhodnutie nepovažoval za potrebné vykonať ďalšie dôkazy navrhované vedľajším účastníkom než tie, ktoré boli vykonané, keďže ďalšie ním navrhované dôkazy môžu mať význam len v súvislosti s rozhodovaním o nároku žalobkyne voči žalovanému 1/.

Zároveň súd s poukazom na § 151 ods. 3 O. s. p. rozhodol, že o trovách konania v pomere medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (medzi týmito účastníkmi), keďže žalovaný 2/, ktorý mal plný úspech vo veci si síce uplatnil náhradu trov konania, ale tieto trovy ku dňu vyhlásenia tohto rozhodnutia nevyčísľil.

V pomere medzi žalobkyňou a vedľajším účastníkom na strane žalovaného 2/ súd o trovách konania rozhodol tak, že vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane veci úspešného účastníka konania, teda majúceho plný úspech vo veci, na základe čoho by mu podľa § 142 ods. 1 O. s. p. prináležalo právo na náhradu dôvodne vzniknutých trov, právo na ich náhradu nepriznal, lebo tento si žiadne trovy neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).